

ster, at dette var en fuldstændig Misfor-
staaelse fra min Side. Men bagefter ind-
rømmede han dog, at det af og til skete, at
man med Autoriteternes Tilladelse tog en
Del af det ledige Embedes Indtægter bort,
navnlig de Indtægter, som hidrørte fra
Offer, Accidenter og Stolepenge, og gav
til de nyoprettede Embeder. Jeg skal i den
Henseende oplyse, at i de sidste 9 Aar er
der oprettet 267 ny Lærere Embeder her i
Danmark, og Lønningerne til disse ere for
en stor Del tilbejbragte derved, at man har
taget en Del af Indtægterne fra de bedre
Embeder og henlagt dem til disse nyop-
rettede Embeder. — Det gjorde mig ondt at
høre, at den højtærede Minister stillede sig
saa afvisende over for Fordringen om, at
Kjøbenhavns Kommune skal have en Del af
det Tilskud, som nu i en Narrække er udbe-
talt til Lærerne i det øvrige Land. Efter
Loven af 23de April 1881 gives der et Til-
skud, som nu er forhøjet op til 500,000 Kr.,
og det gives til alle Kommuner i Danmark
med Undtagelse af Kjøbenhavn. Dette mener
jeg er uretfærdig handlet fra Statens Side.
Kjøbenhavns Kommune er lige saa fuldt be-
rettiget til at faa Del i dette Tilskud som
enhver anden Kommune i Landet. Ja, der
kunde i Grunden saa meget mere være Tale
om at give Kjøbenhavns Kommune Part i
Tilskuddet, som det er den Kommune, hvor
Skatterne ere højest, og hvor Kommunen
alligevel ofrer mest paa Skolevæsenets Fremme.
Naar man nu fordeles Tilskuddet paa den
Maade, som sket er, ser det næsten ud til, at
de Kommuner, som viser sig mest offervillige,
skulle straffes. Men dette vil jeg dog be-
tegne som Smaaating. Derimod forundrede
det mig, at den højtærede Minister aldeles
ikke berørte min Hovedtanke mod Ordningen
af Skoleforholdene her i Landet, nemlig den,
at Staten giver 87 Kr. pr. Elev i det højere
Skolevæsen, men kun kan ofre 3 Kr. pr.
Elev inden for Følkeskolen. Det var min
Hovedtanke, men det berørte den højtærede
Minister slet ikke. Naaste jeg deri maa se
en Indrømmelse af, at den Fordømmelse,
jeg udtalte herover, var berettiget. Den
højtærede Ministers Skolelovsforslag kan jo
ogsaa thde herpaa, idet det nemlig vil bøde
en Del paa den Uretfærdighed, der hidtil
har fundet Sted.

Der er fra flere Sider gjort Indsigelse
mod mine Udtalelser om den Maade, hvor-
paa Pengene bleve fordelte til Husmændene.
Den højtærede Indenrigsminister frelaagde
sig Skylden. Han sagde, det var ikke Mini-
steriets Skyld, naar der af en Bevilling paa
64,000 Kr. var sparet 14,000 Kr. Men
naar det ikke er den højtærede Ministers

Skyld, vil jeg spørge: Hvis er da Skyl-
den? Saa kan jeg ikke se rettere, end at det
maa være den anden Part i denne Sag,
nemlig Landbosforeningerne, som have Skyl-
den, og jeg kan ikke forstaa det ærede Med-
lem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds
(Byriel-Jensen) og Randers Amts 3dje
Valgkreds (Staarup), som have talt om, at
de nærede en saa overordentlig varm Kær-
lighed til Husmændene i det hele taget.
Hvorfor have da disse Landbosforeninger ikke
sørgt for at faa hele det Beløb, der er be-
vilget paa Finansloven, anvendt? Jeg synes,
Krigsdagen har kun ringe Glæde af at be-
vilge saadanne Penge, naar Landbosforenin-
gerne bag efter kunne afgøre, om de ville
benytte Bevillingerne eller ej. 14,000 Kr.
er dog overordentlig meget at spare paa en
Bevilling, som kun beløber sig til 64,000 Kr.,
og jeg vil derfor henstille til de Folk, som
have Ledelsen og Styrelsen af Landbo-
foreningerne, om de ikke ville sørge for, at
hele det Beløb, som bliver bevilget af Krigs-
dagen, maa blive anvendt saaledes, at det
kan komme Husmændene til Gode. Det
ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te
Valgkreds talte om, at det var en urigtig
Maade, hvorpaa jeg havde bedømt den Be-
handling, Husmændene havde faaet i Vejle,
og det ærede Medlem nævnte saa, at Hus-
mændene havde ingen Grund til Klage, for
de havde faaet rigeligt for deres Penge.
De havde betalt en Krone, og for denne
Krone havde de, foruden Sengehalv, Tæp-
per, Morgendrift og Middagsmad, tillige faaet
Udgang til at se en Udstilling. Men hvis
det er Tilfældet, at Husmændene have faaet
fuld Ækvivalent for denne Krone, kan jeg ikke
forstaa, at de bagefter i høje Toner klage
over den Behandling, de have faaet, over, at
de have betalt for meget, at de ere blevne
trukne op, og jeg forstaaer ikke, at Landbo-
foreningerne bagefter have set sig nødsagebe
til at tilbagebetale 35 Ore til hver. Det
ærede Medlem omtalte ikke, hvorfor de havde
maattet gøre det. Jeg synes, det tyder stærkt
paa, at de ikke have ydet fuld Ækvivalent for
den Krone, de afkrævede Husmændene. Saa
jagde det ærede Medlem, at man maatte
huffe paa, at Vejle var en lille By, som ikke
kunde tage imod 250 eller 200 Husmænd,
hvor mange det var. Men vi have hørt det
ærede Medlem for Vejle (Th. Nielsen) udtale
i Gaar, at, hvis der var blevet appelleret til
Beboernes Gæstfrihed i Vejle, tvivlede han
ikke om, at de gerne havde aabnet deres Døre
og Staffet Husmændene anstændigt Logi.
Dersom synes jeg, at naar vi høre den Ud-
talelse, maa der lægges en stærk Skyld over
paa Landbosforeningen for, at den byder Hus-